

Производството е по реда на чл. 63 от ЗАНН.

-

Образувано е по жалба на Г. СТ. Д. от гр. София, чрез адв. ЕКС. К. от САК, против наказателно постановление № 370915/29.11.2019 г., съставено от Заместник - кмета на Столична община, упълномощен със Заповед № СОА18-РД09-1582/12.12.2018 г., с което на жалбоподателя на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредбата е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева във връзка с нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ вр. чл. 35, ал. 1 от Наредбата за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, изразяващо се в това, че на 01.11.2019 г. в 09:30 часа пътува в гр. София в автобус № 213 (с инвент. № 3110) след спирка „Хотел Плиска“ в посока Окръжна болница, район „Цариградско шосе“, без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците.

В жалбата се сочи, че се иска отмяната на наказателното постановление като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично, представляван е от упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата и иска отмяна на наложената санкция.

Административно - наказващият орган, редовно призован, изпраща процесуален представител, който оспорва жалбата и иска да бъде потвърдено наказателното постановление.

Пред първоинстанционния съд са събрани нови писмени и гласни доказателства – разпитани са свидетелите Емилия Стефанова Миланова и Десислав Ангелов Тасев.

-

Жалбата е допустима като подадена от лице с активна процесуална легитимация в законоустановения срок срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, тя е изцяло основателна. След като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК, провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, Съдът констатира, че са налице основания за неговата отмяна. Съображенията за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 01.11.2019 г., около 09:30 часа, Г. СТ. Д. пътувала в автобус № 213 с инв. № 3110 с посока на движение Окръжна болница, район „Цариградско шосе“ заедно със свидетеля Десислав Тасев. В превозното средство Д. установила с изненада, че абонаментната ѝ карта за градски транспорт е изтекла, свидетелят Тасев и дал билет, но преди да успее да го перфорира, към тях дошли служители на Центъра за градска мобилност. На същата дата, в 09:30 часа след спирка „Хотел Плиска“, Виолета Стефанова Канева, на длъжност „контролър по редовността на пътниците“ към „Център за градска мобилност“ ЕАД, извършила проверка по редовността на пътниците в същия автобус, в който пътувал и жалбоподателят Г.Д.. При извършената проверка на Г.Д. в автобуса, било установено, че същата пътува без редовен превозен документ – с изтекла карта до 24.10.2019 г. Канева предложила на Д. да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците, а Д. отказала.

ВК. съставила АУАН с бл. № 0370915/01.11.2019 г. срещу Г. СТ. Д. за извършено от последната нарушение по чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“, вр. чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО. АУАН бил предявен на Г.Д., която го подписала и получила екземпляр от акта.

Въз основа на съставения акт било издадено НП № 370915/29.11.2019 г.

Така изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетелите Емилия Стефанова Миланова и Десислав Ангелов Тасев; Заповед № СОА18-РД09-1582/12.12.2018 г., Заповед № СОА18-РД08-455/10.05.2018 г. и Заповед № СОА18-РД15-4780/09.05.2018 г., трите издадени от Кмета на Столична община.

При направения самостоятелен анализ на събраните по делото доказателства настоящият съдебен състав счита, че възприетата от съда фактическа обстановка е безспорно доказана от приобщената доказателствена съвкупност. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните по делото свидетели Миланова и Тасев, като намира същите за пълни, логични и кореспондиращи помежду си. В тази връзка от възпроизведеното от тях се установява, че жалбоподателят Г.Д. е пътувала в процесния автобус № 213 в посока Окръжна болница, район „Цариградско шосе“ без редовен превозен документ – изтекла дни преди датата на пътуване карта. След като св. Миланова предложила да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролора по редовността на пътниците, и при отказа за закупуване на такава карта, ВК. е съставила АУАН срещу Г.Д.. В този смисъл съдът счита, че възприетата от съда фактическа обстановка е безспорно доказана от събраните по делото гласни доказателства.

Настоящият съдебен състав кредитира и събраните писмени доказателства, приобщени към доказателствената съвкупност по делото по реда на чл. 283 НПК, като намира същите за пряко относими към предмета на доказване по настоящото дело.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

При проверка на материалната законосъобразност на обжалваното НП съдът счита, че със своето деяние Г.Д. е осъществила от обективна и субективна страна състава на вмененото му административното нарушение по чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО.

От обективна страна се установи, че жалбоподателят Д. е пътувала без редовен превозен документ – пътувала е с изтекла карта дни преди датата на проверката. Същевременно жалбоподателят Д. е отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците, с което е осъществила от обективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО.

Деянието е съставомерно и от субективна страна, тъй като е извършено при форма на вина пряк умисъл – Д. е съзнавала общественотоопасния характер на своето деяние (знаела е, че има задължение да пътува с редовен превозен документ, но не го е направила), предвиждала е настъпилите общественотоопасни последици, като пряко е целяла настъпването на този резултат.

При извършената служебна проверка на процесуалната законосъобразност на обжалваното НП, настоящият съдебен състав констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица – ВК. е оправомощен да съставя АУАН със Заповед № РД-03-455/10.05.2018 г. на Изпълнителния директор на Центъра за градска мобилност и на основание чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от НРУПОГТТСО. Административнонаказващият орган –

Заместник кметът на Столична община, е компетентен да състави процесното НП на основание разпоредбата на чл. 35, ал. 5 от НРУПОГТТСО и Заповед № СОА16-РД09-1060/04.08.2016 г. на Кмета на Столична община.

Спазени са и давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН за съставяне на АУАН и издаване на НП. С оглед на това съдът счита, че АУАН и НП са съобразени с тези изисквания на процесуалния закон.

В случая обаче настоящият съдебен състав счита, че при съставяне на процесното НП е допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като не са описани фактите и обстоятелствата при извършване на процесното нарушение. В обжалваното НП декларативно е посочено, че Г.Д. е пътувала с нередовен превозен документ, без обаче да става ясно в какво точно се е изразявала нередовността на същия, съгласно посочените в разпоредбата на чл. 11 от НРУПОГТТСО хипотези. В настоящия случай не е посочено, че жалбоподателят изобщо не е имал превозен документ в себе си. Посочените празноти и неясноти в обжалваното НП обуславят допускането на съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като се ограничава съществено правото на защита на наказаното лице, поставяйки го в невъзможност да разбере фактическите и правни рамки на вмененото му „административно“ обвинение.

На следващо място, настоящият съдебен състав счита, че е допуснато и нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, доколкото правната квалификация на административното нарушение е непълна и неясна. Видно от съдържанието на обжалваното НП нарушението е квалифицирано като такова по чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ от НРУПОГТТСО. Визираната разпоредба обаче съдържа три отделни хипотези, регламентирани в б. „а“, „б“ и „в“, които предписват различни задължения на пътниците в средствата за обществен градски транспорт на територията на Столична община. С оглед на това остава неясна волята на административнонаказващия орган за какво точно от изброените в чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ от НРУПОГТТСО нарушения е ангажирана отговорността на наказаното лице.

Допуснатите нарушения на процесуалните правила, касаещи пълно и ясно описание на фактите и обстоятелствата при извършването на нарушението, както и неточната правна квалификация на нарушението, са съществени, доколкото ограничават правото на наказаното лице да разбере фактическите и правни рамки на вмененото му „административно“ обвинение, а оттам и да организира ефективно защитата си срещу него.

С оглед на всичко гореизложено, настоящият съдебен състав счита, че подадената жалба се явява основателна, макар и не в цялост по изложените в нея съображения, поради което обжалваното НП следва да се отмени като незаконосъобразно.

По разноските:

-

Във връзка с изхода на делото, направеното искане за присъждане на разноски от страна на адв. К. е основателно. По делото е представен договор за правна помощ и съдействие. Не е представен обаче списък с разноски по чл. 80 ГПК, въпреки, че е посочено да е приложен с жалбата. Именно поради това и искането за присъждане на направените деловодни разноски за процесуално представителство пред въззивната инстанция следва да бъде оставено без уважение.